

ประกาศแพทยสภา
ที่ 60 /2566

เรื่อง เงื่อนไขการขออนุญาตประกอบวิชาชีพเวชกรรมของที่ปรึกษาหรือผู้เชี่ยวชาญ
ของทางราชการซึ่งมีใบอนุญาตเป็นผู้ประกอบวิชาชีพเวชกรรมของต่างประเทศ

อาศัยอำนาจตามมาตรา 21 (ฎ) แห่งพระราชบัญญัติวิชาชีพเวชกรรม พ.ศ. 2525 และตามความในหมวด 5 การควบคุมการประกอบวิชาชีพเวชกรรม มาตรา 26 ได้กำหนดไว้ว่า ห้ามมิให้ผู้ใดประกอบวิชาชีพเวชกรรมหรือแสดงด้วยวิธีใดๆ ว่าพร้อมที่จะประกอบวิชาชีพเวชกรรมโดยมิได้เป็นผู้ประกอบวิชาชีพเวชกรรมตามพระราชบัญญัตินี้ เว้นแต่ในกรณีดังต่อไปนี้ (6) การประกอบวิชาชีพเวชกรรมของที่ปรึกษาหรือผู้เชี่ยวชาญของทางราชการซึ่งมีใบอนุญาตประกอบวิชาชีพเวชกรรมของต่างประเทศ ทั้งนี้ โดยอนุมัติของคณะกรรมการแพทยสภา ดังนั้น คณะกรรมการแพทยสภาในการประชุมครั้งที่ 5/2566 เมื่อวันที่ 12 เดือน เมษายน พ.ศ. 2566 จึงเห็นชอบให้ออกประกาศแพทยสภา เรื่อง เงื่อนไขการขออนุญาตประกอบวิชาชีพเวชกรรมของที่ปรึกษาหรือผู้เชี่ยวชาญของทางราชการซึ่งมีใบอนุญาตเป็นผู้ประกอบวิชาชีพเวชกรรมของต่างประเทศ ดังนี้

1. ให้อยกเลิก

- (1) ประกาศแพทยสภาที่ 1/2554 เรื่องการประกอบวิชาชีพเวชกรรมของที่ปรึกษาหรือผู้เชี่ยวชาญของทางราชการ ซึ่งมีใบอนุญาตเป็นผู้ประกอบวิชาชีพเวชกรรมของต่างประเทศ
- (2) ประกาศแพทยสภาที่ 34/2565 เรื่อง เงื่อนไขการประกอบวิชาชีพเวชกรรมของที่ปรึกษาหรือผู้เชี่ยวชาญของทางราชการซึ่งมีใบอนุญาตเป็นผู้ประกอบวิชาชีพเวชกรรมของต่างประเทศ

2. การพิจารณาอนุมัติ

ในการพิจารณาอนุมัติ การประกอบวิชาชีพเวชกรรมของที่ปรึกษาหรือผู้เชี่ยวชาญของทางราชการซึ่งมีใบอนุญาตประกอบวิชาชีพเวชกรรมของต่างประเทศต้องเป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการและเงื่อนไขที่กำหนดไว้ในประกาศนี้

3. การขออนุมัติ

ให้ผู้บังคับบัญชาสูงสุดของหน่วยงานกระทรวง ทบวง กรม ส่วนราชการที่เรียกชื่ออย่างอื่นและมีฐานะเป็นกรม ราชการส่วนภูมิภาค ราชการส่วนท้องถิ่น รัฐวิสาหกิจที่ตั้งขึ้นโดยพระราชบัญญัติหรือพระราชกฤษฎีกา หรือหน่วยงานอื่นของรัฐ และให้รวมถึงหน่วยงานที่ได้รับมอบหมายให้ใช้อำนาจทางปกครอง หรือให้ดำเนินกิจการทางปกครอง เชิญที่ปรึกษาหรือผู้เชี่ยวชาญ มาโดยมีวัตถุประสงค์ทางการดำเนินการค้นคว้าวิจัย หรือการให้ความรู้แก่แพทย์ในประเทศไทย หรืออื่นๆ ตามที่คณะกรรมการแพทยสภาเห็นสมควร ทำหนังสือขออนุมัติไปยังเลขาธิการแพทยสภา ก่อนวันที่ประสงค์จะได้รับการอนุมัติไม่น้อยกว่าสองเดือนโดยถือวันที่แพทยสภาลงรับหนังสือเป็นหลัก

กรณีที่มีความจำเป็นต้องการปฏิบัติงานอย่างเร่งด่วน ให้ขออนุมัติล่วงหน้าโดยเร็วที่สุดเท่าที่จะทำได้ พร้อมแจ้งเหตุผลที่ไม่สามารถส่งเรื่องให้แพทยสภาพิจารณาก่อนล่วงหน้าสองเดือนได้

4. คุณสมบัติของที่ปรึกษาหรือผู้เชี่ยวชาญของทางราชการที่จะขอประกอบวิชาชีพเวชกรรมในประเทศไทย

ที่ปรึกษาหรือผู้เชี่ยวชาญฯ ต้องเป็นผู้ที่ได้รับใบอนุญาตประกอบวิชาชีพเวชกรรมในประเทศของตนและได้รับหนังสืออนุมัติหรือวุฒิบัตรแสดงความรู้ความชำนาญในการประกอบวิชาชีพเวชกรรม สาขาใดสาขาหนึ่ง หรือเทียบเท่า

ในกรณีที่ที่ปรึกษาหรือผู้เชี่ยวชาญฯ ไม่ได้รับหนังสืออนุมัติหรือวุฒิบัตรแสดงความรู้ความชำนาญในการประกอบวิชาชีพเวชกรรม ให้อยู่ในดุลพินิจของคณะกรรมการแพทยสภา

5. หนังสือขออนุมัติ

หนังสือขออนุมัติ ต้องมีรายละเอียดประกอบการพิจารณา ดังนี้

- ก) โครงการที่จำเป็นต้องมีที่ปรึกษาหรือผู้เชี่ยวชาญ ให้มีการระบุสถานที่ และระยะเวลาในการปฏิบัติงาน
- ข) ชื่อที่ปรึกษาหรือผู้เชี่ยวชาญที่จะประกอบวิชาชีพเวชกรรมตรงกับหนังสือเดินทาง หากเป็นหนังสือเดินทางฉบับภาษาไทยให้เขียนทั้งภาษาไทยและภาษาอังกฤษ
- ค) ชื่อหน่วยงานหรือองค์กรที่รับผิดชอบตลอดระยะเวลาที่ที่ปรึกษาหรือผู้เชี่ยวชาญฯ นั้นมาประกอบวิชาชีพเวชกรรมในประเทศไทย
- ง) ชื่อแพทย์ที่มีใบอนุญาตเป็นผู้ประกอบวิชาชีพเวชกรรมของแพทยสภา ซึ่งเป็นผู้ดูแลและรับผิดชอบตลอดระยะเวลาที่ที่ปรึกษาหรือผู้เชี่ยวชาญนั้นประกอบวิชาชีพเวชกรรมในประเทศไทย
- จ) เอกสารแสดงคุณสมบัติของที่ปรึกษาหรือผู้เชี่ยวชาญฯ และหลักฐานอื่นๆ พร้อมลงนามรับรองสำเนาโดยหน่วยงานที่ขออนุมัติ ซึ่งประกอบด้วย
 - สำเนาแสดงคุณสมบัติผู้เชี่ยวชาญสาขาต่าง ๆ
 - สำเนาใบอนุญาตเป็นผู้ประกอบวิชาชีพเวชกรรมที่ยังไม่หมดอายุจากต่างประเทศ
 - รูปถ่ายหน้าตรงขนาด 2 นิ้ว จำนวน 2 รูป (ซึ่งถ่ายไม่เกิน 1 ปี)
 - รูปถ่ายหน้าพาสปอร์ตที่เป็นปัจจุบัน
 - ประวัติการศึกษา / การทำงาน
- ฉ) 1. หนังสือหรือคำสั่งแต่งตั้ง ให้ที่ปรึกษาหรือผู้เชี่ยวชาญของทางราชการซึ่งมีใบอนุญาตเป็นผู้ประกอบวิชาชีพเวชกรรมของต่างประเทศ เป็นเจ้าหน้าที่/พนักงานของรัฐ (* ตามพระราชบัญญัติความรับผิดทางละเมิดของเจ้าหน้าที่ พ.ศ. 2539 มาตรา 4 และมาตรา 5)
 2. ในกรณีมิได้เป็นเจ้าหน้าที่/พนักงานของรัฐ (ตามพระราชบัญญัติความรับผิดทางละเมิดของเจ้าหน้าที่ พ.ศ.2539) ต้องมีหนังสือรับรองความรับผิดชอบหากเกิดความเสียหายจากการประกอบวิชาชีพเวชกรรมของที่ปรึกษาหรือผู้เชี่ยวชาญฯ ลงนามโดยผู้บังคับบัญชาสูงสุดของหน่วยงาน และ/หรือ ผู้มีอำนาจของหน่วยงานในการทำนิติกรรม (หน่วยงานที่ขออนุญาตต้องรับผิดชอบ) ทั้งนี้ หน่วยงานและแพทย์ผู้ควบคุมดูแล ต้องร่วมรับผิดชอบในการชดเชยค่าเสียหาย หากมีการฟ้องร้องเกิดขึ้น ซึ่งหน่วยงานและแพทย์ผู้ควบคุมดูแลต้องรับผิดชอบทางแพ่ง
- อนึ่ง ความผิดทางอาญาให้เป็นไปตามกฎหมาย โดยเป็นความผิดเฉพาะตัว
- ช) เอกสารการประกันความเสียหายสำหรับผู้ป่วย ที่อาจเกิดขึ้นจากการประกอบวิชาชีพเวชกรรมของที่ปรึกษาหรือผู้เชี่ยวชาญ ตามที่แพทยสภาพิจารณากำหนด

6. ระยะเวลาได้รับการอนุมัติ

ให้การอนุมัติมีผลนับแต่วันที่คณะกรรมการแพทยสภาอนุมัติ โดยแพทยสภาจะอนุมัติให้ปฏิบัติงานคราวละไม่เกินหนึ่งปี และไม่เกินระยะเวลาที่ใบอนุญาตเป็นผู้ประกอบวิชาชีพเวชกรรมของที่ปรึกษาหรือผู้เชี่ยวชาญฯ หมดอายุลง

7. หนังสือรับรองการประกอบวิชาชีพเวชกรรมชั่วคราว

แพทยสภาจะออกหนังสือรับรองการประกอบวิชาชีพเวชกรรมชั่วคราวประกอบด้วยรายละเอียดดังนี้

- ชื่อที่ปรึกษาหรือผู้เชี่ยวชาญ
- ชื่อโครงการ ตามขอ
- ชื่อหน่วยงานที่ดูแลและรับผิดชอบ
- สถานที่ปฏิบัติงานเฉพาะที่ได้รับอนุมัติเท่านั้น (ห้ามปฏิบัติงานนอกเหนือจากที่ระบุไว้โดยเด็ดขาด)
- ระยะเวลาที่ได้รับอนุมัติให้ประกอบวิชาชีพเวชกรรม
- เงื่อนไขอื่น ๆ ที่คณะกรรมการแพทยสภากำหนด

8. ค่าธรรมเนียมการขอหนังสือรับรองการประกอบวิชาชีพเวชกรรมชั่วคราว

ให้ผู้ขอหนังสือรับรองการประกอบวิชาชีพเวชกรรมชั่วคราว ชำระค่าธรรมเนียมในอัตรา 2,000.- (สองพันบาท) /คน/ครั้ง โดยจัดส่งค่าธรรมเนียมฯ ดังกล่าว ผ่านธนาคารไทยพาณิชย์ สาขากระทรวงสาธารณสุข บัญชีแพทยสภา เลขที่ ๓๔๐-๒-๐๑๑๗๔-๔ และจัดส่งสำเนาสลิปให้กับแพทยสภาที่ E-mail : rg@tmc.or.th

ค่าธรรมเนียมการขอหนังสือรับรองการประกอบวิชาชีพเวชกรรมชั่วคราว ดังกล่าวข้างต้น อาจมีการเปลี่ยนแปลงตามมติคณะกรรมการแพทยสภา และเป็นไปตามประกาศแพทยสภา เรื่องอัตราค่าธรรมเนียม นอกเหนือจากที่ประกาศท้ายกฎหมายว่าด้วยวิชาชีพเวชกรรม พ.ศ. 2563 ข้อ 18

9. การปฏิบัติตัวของที่ปรึกษาหรือผู้เชี่ยวชาญ การติดตามและประเมินผลการปฏิบัติงาน

- 9.1 ที่ปรึกษาหรือผู้เชี่ยวชาญ ที่ได้รับอนุมัติตามหนังสือรับรองการประกอบวิชาชีพเวชกรรมชั่วคราวของแพทยสภา ต้องเคารพและปฏิบัติตามกฎหมายของไทยรวมทั้งพระราชบัญญัติวิชาชีพเวชกรรมพ.ศ. 2525 ข้อบังคับ แนวทาง ประกาศ มติคณะกรรมการแพทยสภา และกฎเกณฑ์อื่นๆ ของแพทยสภา ทั้งที่มีอยู่แล้วและที่จะประกาศใช้บังคับในอนาคต เหมือนแพทย์ที่ได้รับใบอนุญาตเป็นผู้ประกอบวิชาชีพเวชกรรมตามพระราชบัญญัติเวชกรรม พ.ศ. 2525
- 9.2 แพทยสภาอาจกำหนดให้หน่วยงานภายใต้การกำกับของแพทยสภาเป็นผู้ติดตามการทำงานและเป็นผู้ดูแลการปฏิบัติงานของผู้ประกอบวิชาชีพเวชกรรมในฐานะที่ปรึกษาหรือผู้เชี่ยวชาญ ผู้นั้น
- 9.3 หน่วยงานที่ขออนุมัติ ต้องมีที่อยู่ ที่สามารถติดตามที่ปรึกษาหรือผู้เชี่ยวชาญ ได้ตลอดเวลาทั้งขณะที่อยู่ในประเทศไทยหรือขณะที่เดินทางออกนอกประเทศไทยแล้ว
- 9.4 ที่ปรึกษาหรือผู้เชี่ยวชาญ เมื่อได้รับอนุมัติให้ประกอบวิชาชีพเวชกรรมชั่วคราว ต้องอยู่ในความดูแลของแพทย์ที่มีใบอนุญาตเป็นผู้ประกอบวิชาชีพเวชกรรมของแพทยสภาตามรายชื่อที่แจ้งไว้กับแพทยสภา ตลอดระยะเวลาที่ประกอบวิชาชีพเวชกรรมในประเทศไทย และ ต้องส่งรายงานผลการปฏิบัติงานทุกหกเดือน ทั้งนี้ แพทยสภาอาจขอผลการปฏิบัติงานของที่ปรึกษาหรือผู้เชี่ยวชาญ ผู้นั้นเป็นระยะ ๆ ก่อนที่จะครบกำหนดระยะเวลาที่อนุมัติ

9.5 ห้ามมิให้ ผู้ประกอบวิชาชีพเวชกรรมที่ขออนุมัติประกอบวิชาชีพเวชกรรมชั่วคราวตามข้อบังคับนี้ ปฏิบัติงานก่อนวัน เวลาที่ได้รับอนุมัติ โดยเด็ดขาด

แพทยสภาอาจพิจารณายกเลิกการอนุมัติก่อนระยะเวลาที่อนุมัติไว้ หากพบว่า หน่วยงานหรือองค์กรที่รับผิดชอบในการขออนุมัติไม่ปฏิบัติตามที่แพทยสภากำหนด หรือผู้ประกอบวิชาชีพเวชกรรมผู้นั้นไม่ปฏิบัติตามกฎหมายของไทยรวมทั้งพระราชบัญญัติวิชาชีพเวชกรรมพ.ศ.2525 ข้อบังคับ แนวทาง ประกาศ มติคณะกรรมการแพทยสภา และกฎเกณฑ์อื่นๆ ของแพทยสภา

ข้อกฎหมายที่หน่วยงาน ที่ปรึกษาหรือผู้เชี่ยวชาญ ควรทราบ

1. ความรับผิดชอบทางอาญา เป็นการรับผิดชอบเฉพาะตัว
2. ความรับผิดชอบทางกฎหมายแพ่ง เป็นไปตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์
3. ความรับผิดชอบทางจริยธรรม ตามพระราชบัญญัติวิชาชีพเวชกรรม พ.ศ. 2525 ข้อบังคับฯ ประกาศ มติคณะกรรมการแพทยสภา และกฎเกณฑ์อื่นๆ ที่เกี่ยวข้อง

บทบัญญัติที่เกี่ยวข้องโดยตรง : ผู้ซึ่งไม่ได้รับการอนุมัติให้ประกอบวิชาชีพเวชกรรมในประเทศไทย หากฝ่าฝืนต้องระวางโทษ ตามมาตรา 43 จำคุกไม่เกินสามปี หรือปรับไม่เกินสามหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

จึงประกาศให้ทราบโดยทั่วกัน

ประกาศ ณ วันที่ 24 พฤษภาคม พ.ศ. 2566

(ศาสตราจารย์เกียรติคุณแพทย์หญิงสมศรี เผ่าสวัสดิ์)

นายกแพทยสภา

หมายเหตุท้ายประกาศแพทยสภาที่ 60 /2566

*พระราชบัญญัติ ความรับผิดชอบละเมิดของเจ้าหน้าที่ พ.ศ. 2539

มาตรา 4 ในพระราชบัญญัตินี้

“เจ้าหน้าที่” หมายความว่า ข้าราชการ พนักงาน ลูกจ้าง หรือผู้ปฏิบัติงานประเภทอื่น ไม่ว่าจะเป็นการ แต่งตั้งในฐานะเป็นกรรมการหรือฐานะอื่นใด

“หน่วยงานของรัฐ” หมายความว่า กระทรวง ทบวง กรม หรือส่วนราชการที่เรียกชื่ออย่างอื่นและมีฐานะเป็นกรม ราชการส่วนภูมิภาค ราชการส่วนท้องถิ่น และรัฐวิสาหกิจที่ตั้งขึ้นโดยพระราชบัญญัติหรือพระราชกฤษฎีกา และให้หมายความรวมถึงหน่วยงานอื่นของรัฐที่มีพระราชกฤษฎีกากำหนดให้เป็นหน่วยงานของรัฐตามพระราชบัญญัตินี้ด้วย

มาตรา 5 หน่วยงานของรัฐต้องรับผิดชอบต่อผู้เสียหายในผลแห่งละเมิดที่เจ้าหน้าที่ของตนได้กระทำในการปฏิบัติหน้าที่ ในกรณีนี้ผู้เสียหายอาจฟ้องหน่วยงานของรัฐดังกล่าวได้โดยตรง แต่จะฟ้องเจ้าหน้าที่ไม่ได้ ถ้าการละเมิดเกิดจากเจ้าหน้าที่ซึ่งไม่ได้สังกัดหน่วยงานของรัฐแห่งใดให้ถือว่ากระทรวงการคลังเป็นหน่วยงานของรัฐที่ต้องรับผิดชอบ